

(תיקונים: התשס"ח, התשס"ט, התשפ"ג)

1. בחוק זה -

"בן זוג" - לרבות הידוע בציבור כבן זוג;

"בקשה" - בקשה לרכישת דירה ציבורית המופנית לחברה שבניהולה נמצאת אותה דירה;

"דייר ממשיך" - בן זוג של זכאי שנפטר או של זכאי שעבר להתגורר במוסד סיעודי, וכן ילדו, נכדו, הורו או מי שהזכאי היה אפטרופסו, ובלבד שהוא התגורר עם הזכאי בדירה הציבורית תקופה של שלוש שנים לפחות סמוך למועד פטירת הזכאי או למועד שבו עבר הזכאי להתגורר במוסד הסיעודי;

"דירה" - חדר או מערכת חדרים המשמשים או שנועדו לשמש יחידה שלמה ונפרדת למגורים, למעט -

(1) דירה המשמשת לדיור מוגן לקשישים או דירה במרכז קליטה;

(2) דירה שהחברה לדיור ציבורי, באישור משרד הבינוי והשיכון, החליטה, עד ליום תחילתו של חוק זה, לייעד אותה לדיור מוגן;

(3) דירה המשמשת לדיור לעמותות, למי שאינם תושבי ישראל ולדיור זמני;

"דירה ציבורית" - דירה שהיא בבעלות, בחכירה לדורות או בניהולה של חברה לדיור ציבורי והמשמשת להשכרה ציבורית, או שהחברה לדיור ציבורי ייעדה אותה להשכרה ציבורית, לרבות דירה כאמור שהבעלות או החכירה לדורות בה משותפת למספר חברות לדיור ציבורי;

"הועדה" - ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת;

"המדד" - מדד תשומות הבניה שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"השכרה ציבורית" - השכרה של דירה שמשרד הבינוי והשיכון או המשרד לקליטת העלייה ייעד אותה לדיור ציבורי; "זכאי" - מי שמתגורר כדין או על פי חוזה, תקופה של חמש שנים רצופות לפחות, בדירה ציבורית, ואין ולא היו בבעלותו, או בבעלות קרובו, מהמועד שבו חתם על חוזה להשכרה ציבורית, דירה או מקרקעין אחרים, ששוויים עולה על 350,000 שקלים חדשים;

"חברה לדיור ציבורי" - המדינה או מי מטעמה, חברה ממשלתית, חברה עירונית או חברה בשליטה של הסוכנות היהודית לארץ ישראל או של המגבית המאוחדת לישראל, או חברה בת של כל אחת מאלה, המנהלת דירות ציבוריות;

"חברה עירונית" - כהגדרתה בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985;

"חוק הלוואות לדיור" - חוק הלוואות לדיור, התשנ"ב-1992;

"מוסד סיעודי" - כהגדרתו בסעיף 223 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן - חוק הביטוח הלאומי);

"קרוב" - בן זוג, וכן ילד כהגדרתו בסעיף 238 לחוק הביטוח הלאומי;

"רכישה", לענין סעיפים 2 ו-4 - בעלות או חכירה לדורות, בהתאם להוראות רשות מקרקעי ישראל; "השר" - שר הבינוי והשיכון.

2. זכות זכאי לרכוש דירה ציבורית

(א) זכאי רשאי לרכוש את הדירה הציבורית שבה הוא מתגורר במחיר ובתנאים האמורים בסעיף 3, ובהתאם להוראות חוק זה, ולצורך זה יגיש בקשה.

(ב) היתה הדירה הציבורית שהזכאי רשאי לרכוש מורכבת ממספר דירות שאוחדו לדירה אחת, רשאית החברה לדיור ציבורי, במשך תקופה של שנה מהיום שהזכאי הגיש לה בקשה לרכוש את הדירה, לפצל את הדירה האמורה לדירות, שמספרן לא יעלה על מספר הדירות המקורי, ובלבד שכל אחת מהדירות המתקבלות תהיה ראויה למגורים, והזכאי יהיה רשאי לבחור מתוכן דירה אחת שאותה יהיה זכאי לרכוש.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) יחולו אם בדירה הציבורית מתגורר זכאי אחד בלבד, או שמתגוררים בה הזכאי עם קרוב אחד בלבד, והחברה לדיור ציבורי הבטיחה לזכאי סידור חלופי סביר באותו אזור, לתקופה שבה נערכות עבודות הפיצול בדירה הציבורית.

3. מחיר דירה ציבורית

[תיקונים: התשס"ח, התשס"ט, התשע"ו (מס' 2)]

(א) מחיר דירה ציבורית לצורך רכישתה לפי חוק זה, יהיה המחיר שהיה מתקבל ממכירתה ממוכר מרצון לקונה מרצון, כפי שקבע השמאי הממשלתי או שמאי שהוא הסמיך לכך (להלן - המחיר הבסיסי), שממנו יופחת סכום שיהפוך למענק אם התקיימו התנאים המפורטים בסעיף קטן (ד) (להלן - מענק מותנה); המענק המותנה יחושב באחוזים מהמחיר הבסיסי כאמור בסעיף קטן (ב), ובלבד -

(1) שהמענק המותנה המרבי לא יעלה על 90% מהמחיר הבסיסי באזור עדיפות לאומית או 82.5% מהמחיר הבסיסי באזור אחר;

(2) שאם המחיר הבסיסי גבוה מ-915,000 שקלים חדשים, לא יחושב המענק המותנה אלא לגבי הסכום האמור.

(ב) המענק המותנה יהיה הסכום המתקבל מחיבור של המענק הבסיסי והמענק לפי ותק, בהתאם לפסקאות (1) ו-(2) כדלהלן:

(1) המענק הבסיסי יחושב באחוזים מהמחיר הבסיסי לפי מספר הנפשות בדירה הציבורית, ולפי אזורים כמפורט להלן:

מספר הנפשות המתגוררות בדירה הציבורית	אזור עדיפות לאומית	אזור אחר
זכאי המתגורר לבד	25%	20%
זכאי המתגורר עם בן זוג	45%	40%
זכאי המתגורר עם ילד אחד שלו	55%	50%
זכאי המתגורר עם שני ילדיו או יותר	65%	60%;

(2) המענק לפי ותק יחושב לכל שנה שלמה שבה התגורר הזכאי בדירה הציבורית, ולפי התנאים כמפורט להלן:

מספר השנים שבהן התגורר	הנחה באחוזים מהמחיר הבסיסי	הנחה באחוזים מהמחיר הבסיסי

הזכאי בדירה הציבורית	לזכאי שאינו נכה	לזכאי שהוא נכה
עד 5	0.5%	0.625%
6 עד 15	0.75%	0.93%
16 עד 25	1%	1.25%
26 עד 30	1.4%	1.75%
31 עד 35	2%	2.5%

(ג) (1) לענין זכאי שהוא נכה, שנקבעה לו דרגת נכות רפואית לצמיתות של 100% והוא מרותק לכסא גלגלים או שנקבעה לו דרגת נכות רפואית לצמיתות של 100% בשל עיוורון מלא בשתי העיניים, יחולו הוראות סעיף קטן (א), בשינוי זה: בפסקה (2), במקום הסכום הנקוב בה יקראו "1,091,250":

(2) (א) שר האוצר והשר יקימו ועדת חריגים לשם מתן הנחות לזכאים שהם נכים שאינם עומדים בתנאים הקבועים בפסקה (1).

(ב) ועדת החריגים תפעל בהתאם לאמות מידה שיקבעו השרים בהתחשב, בין היתר, במצבו הכלכלי של הזכאי שהוא נכה.

(ג) השרים יקבעו את דרך מינוי חברי הוועדה, מבין עובדי משרדם, הרכב הוועדה וסדרי עבודתה.

(ג1) זכאי ששכר הדירה שעליו לשלם נקבע בהתאם למסלול שכירות חופשית לפי חוק זכויות הדייר בדיוור הציבורי, התשנ"ח-1998, יהיה זכאי למענק מותנה בשיעור של 30% מגובה המענק המותנה לפי סעיף זה.

(ד) המענק המותנה יהפוך למענק כעבור חמש שנים ממועד חתימת החוזה לרכישת הדירה, ובלבד שבתקופה האמורה היתה הדירה בשימוש של הזכאי, או של יורשו אם נפטר הזכאי; בסעיף קטן זה, "שימוש" - כל אחד מאלה:

(1) מגורים של הזכאי או של יורשו בדירה שנרכשה לפי הוראות חוק זה;

(2) מגורים של הזכאי או של יורשו בדירה אחרת שרכש הזכאי או יורשו, לפי הענין, בכספים שקיבל ממכירת הדירה שרכש לפי הוראות חוק זה;

(3) מעבר של הזכאי לשם מגורים במוסד סיעודי;

(4) שימושים אחרים שקבע השר.

(ה) לא התקיימו בזכאי או ביורשו התנאים המפורטים בסעיף קטן (ד), יחזיר הזכאי או יורשו את המענק המותנה בהתאם לכללים שקבע השר.

(ו) המדינה זכאית לרשום, בכל רישום המתנהל לפי דין, בספרי רשות מקרקעי ישראל או אצל כל גוף אחר שבו מתנהל רישום של הזכויות בדירה, לפי הענין, משכנתא, משכון או הערת אזהרה, בשל המענק המותנה.

(ז) השר רשאי לקבוע כללים בדבר חישוב הפחתה מהמחיר הבסיסי בשל דמי מפתח ששילם הזכאי בעד מגוריו בדירה הציבורית, או בשל שיפוצים שביצע הזכאי על חשבונם בדירה הציבורית.

(ח) השר, באישור הוועדה, יקבע תחומים של אזורי עדיפות לאומית לענין סעיף זה, בהתאם לאמות מידה שיקבע.

4. זכות דייר ממשיך לרכוש דירה ציבורית

(א) נפטר זכאי או עבר להתגורר במוסד סיעודי, רשאי הדייר הממשיך לרכוש את הדירה הציבורית במחיר ובתנאים האמורים בסעיף 3, ובהתאם להוראות חוק זה, ולצורך זה יגיש בקשה; ואולם, לענין מנין תקופת המגורים של הדייר הממשיך לצורך חישוב גובה המענק המותנה לפי סעיף 3(ב) תובא בחשבון רק תקופת המגורים בדירה הציבורית של הדייר הממשיך, מהמועד שבו מלאו לו 18 שנים כלהלן:

(1) היה הדייר הממשיך בן זוגו של הזכאי, תובא בחשבון כל תקופת מגוריו בדירה הציבורית;

(2) לא היה הדייר הממשיך בן זוגו של הזכאי, תובא בחשבון רק תקופת מגוריו בדירה הציבורית החל במועד

שבו נפטר הזכאי או עבר להתגורר במוסד סיעודי.

(ב) התגוררו בדירה הציבורית מספר דיירים ממשיכים, יחולו הוראות אלה לענין מתן עדיפות לרכישת הדירה:

(1) היה בין הדיירים הממשיכים בן זוג של הזכאי, והוא ביקש לרכוש את הדירה הציבורית - תהיה לבן הזוג הזכאות הבלעדית לרכוש את הדירה, אם ביקש זאת;

(2) לא היה בן זוג שביקש לרכוש את הדירה הציבורית כאמור בפסקה (1), והיו בין הדיירים הממשיכים ילדים של הזכאי - יהיו הם זכאים לרכוש את הדירה, אם ביקשו זאת, והזכויות בדירה יחולקו ביניהם בחלקים שווים;

(3) לא היו דיירים ממשיכים כאמור בפסקאות (1) ו-(2), והיו דיירים ממשיכים אחרים - יהיו הם זכאים לרכוש את הדירה, אם ביקשו זאת, והזכויות בדירה יחולקו ביניהם בחלקים שווים.

(ג) הוראות סעיף זה יחולו על דייר ממשיך, אם לא היתה בבעלותו, או בבעלות קרובו, דירה או מקרקעין אחרים, בחמש השנים שקדמו למועד פטירת הזכאי או למועד שבו עבר הזכאי להתגורר במוסד סיעודי, וכל עוד אין בבעלותו, או בבעלות קרובו, דירה או מקרקעין אחרים.

5. מניעת כפל הטבות

(תיקון התשס"ח)

(א) זכאי או דייר ממשיך זכאי לממש את זכאותו לפי חוק זה או לפי חוק הלוואות לדיור והכללים כהגדרתם בחוק האמור.

(ב) שיעור הריבית על הלוואה צמודה שנטל זכאי מתאגיד בנקאי לצורך מימוש זכאותו לפי חוק זה, לא יעלה על 4.5% לשנה במשך 15 השנים הראשונות של תקופת החזר הלוואה; המדינה תשלם לתאגיד הבנקאי שנתן הלוואה צמודה כאמור את ההפרש שבין הריבית שמשלם הזכאי לבין הריבית הנהוגה בתאגיד הבנקאי במועד מתן הלוואה לגבי אותו סוג הלוואות ולאותן תקופות הלוואה, בדרך ובתנאים שייקבעו בהסכמה בין המדינה והתאגיד הבנקאי.

(ג) בסעיף זה -

"הלוואה צמודה" - הלוואה שסכומה צמוד למדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"תאגיד בנקאי" - כהגדרתו בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981.

6. הוראות לענין חישוב תקופת מגורים

(תיקון התשע"ו)

לענין חישוב תקופת המגורים המנויות בהגדרות "זכאי" ו"דייר ממשיך" שבסעיף 1, יובאו בחשבון -

(1) גם תקופת מגורים בדירה ציבורית, שקדמה למועד תחילת החוק;

(2) תקופות רצופות של מגורים בכל הדירות הציבוריות;

(3) תקופות מגורים בדירות ציבוריות, אף אם לא היו רצופות, אם ההפסקה ברציפות היתה בשל המתנה לקבלת דירה ציבורית, כל עוד היתה זכאות לסיוע בדיור בהתאם לכללים שקבע משרד הבינוי והשיכון בהסכמת משרד האוצר, ובלבד שתקופת ההפסקה בשל המתנה כאמור לא תיחשב כתקופת מגורים;

(4) תקופת מגורים בסידור חלופי בהתאם להוראות סעיף 2(ב) ו-(ג);

(5) תקופות שהייה במקלט לנשים מוכות, כהגדרתו בסעיף 7(ג)(5) לחוק עבודת נשים, התשי"ד-1954;

(6) תקופות מגורים מחוץ לדירה הציבורית אם עזיבת הדירה היא בשל אלימות מצד בן הזוג, ובלבד שניתנה החלטה שיפוטית המעידה על קיומה של אלימות כאמור או שניתן אישור על ידי מנהל המחלקה לשירותים חברתיים ברשות המקומית או העובד הסוציאלי המטפל במניעת אלימות במשפחה, המעיד שהדייר מטופל בשירותי הרווחה על רקע אלימות מצד בן הזוג; השר, בהסכמת שר הרווחה והשירותים החברתיים, יורה על כללים לעניין אישור כאמור.

(תיקון התשס"ח)

לענין ההגדרה "זכאי" שבסעיף 1 ולענין הוראות סעיף 4(ג), יראו כבעל דירה או כבעל מקרקעין כל אחד מאלה:

- (1) הבעל הרשום או הזכאי על פי הסכם בכתב או על פי צוואה או ירושה להירשם כבעל;
- (2) חוכר או חוכר משנה, כמשמעותם בחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969 (להלן - חוק המקרקעין), או מי שזכאי על פי הסכם בכתב או על פי צוואה או ירושה להירשם כחוכר או כחוכר משנה;
- (3) מי שמחזיק כדן במשק חקלאי כבר-רשות של מוסד מיישב, כהגדרתו בחוק המועמדים להתיישבות חקלאית, התשי"ג-1953, לתקופה של שלוש שנים לפחות או לתקופה בלתי קצובה;
- (4) דייר מוגן, למעט דייר מוגן בדירה הציבורית הנרכשת;
- (5) מי שהוא בעל זכויות באיגוד מקרקעין, כהגדרתו בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963.

סייג לתחולה

8.

[תיקונים: התשס"ד, התשע"ו (מס' 3), התשפ"ב, התשפ"ב (מס' 2)]

- (א) (1) הוראות חוק זה לא יחולו על זכאי שהגיע לגיל פרישת חובה ואין לו ילד, וכן אין לו בן זוג או שכן זוג הגיע לגיל פרישת חובה.
- (2) זכאי כאמור בפסקה (1), וכן בן זוג המתגורר עמו, יהיו רשאים להמשיך ולהתגורר בדירה הציבורית. לענין זה, "גיל פרישת חובה" - כמשמעותו בחוק גיל פרישה, התשס"ד-2004.
- (ב) (1) הוראות חוק זה לא יחולו על דירה ציבורית שחברה לדיר ציבורי מעוניינת להרוס כדי לאפשר בניה מחדש על אותם מקרקעין, ובלבד שהחברה הגישה תכנית או בקשה להיתר בניה למוסד תכנון בהתאם להוראות חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן - חוק התכנון והבניה), תוך שנה מהמועד שבו הגיש לה הזכאי בקשה לרכוש את הדירה הציבורית, ושל תקופת הבניה, שלא תעלה על שלוש שנים מהמועד האמור, הבטיחה לזכאי סידור חלופי סביר באותו אזור.
- (2) על אף האמור בפסקה (1), מי שהיה זכאי לרכוש את הדירה הציבורית שבה התגורר לפי הוראות חוק זה, במועד חתימת עסקת פינוי ובינוי לגבי מתחם פינוי ובינוי או במועד שבו ניתן היתר בנייה לביצוע עבודה ברכוש המשותף שמטרתה הריסת בניין קיים והקמתו מחדש בהתאם לתכנית החיזוק או במועד השלמת הבנייה על אותם מקרקעין, יהיה זכאי לרכוש, מעת השלמת הבנייה, אחת מהדירות החדשות שנבנו על אותם מקרקעין שערכה וגודלה לא יפחתו מערך ומגודל הדירה הציבורית שבה התגורר, ומחיר הדירה החדשה, לצורך רכישה, יהיה המחיר שהיה משלם השוכר בדירה הציבורית אילו היה רוכש אותה; לענין זה - "מתחם פינוי ובינוי" ו"תכנית החיזוק" - כהגדרתם בחוק הרשות הממשלתית להתחדשות עירונית, התשע"ו-2016; "היתר בניה" - כהגדרתו בסעיף 18 לחוק האמור.

9. זכויות בניה

(א) בסעיף זה -

"בעל הזכויות בדירה" - מי רכש את הדירה הציבורית בהתאם להוראות חוק זה, לרבות חליפיו;
 זכויות בניה" - זכויות הבניה הנובעות מעת לעת מן הזכויות בדירה או מחלקם של בעלי הזכויות בדירה ובמקרקעין שעליהם בנויה הדירה, לרבות זכויות כאמור בגג, בקומות מפולשות ובחצר, ולמעט זכויות להקמה

מחדש של הדירה או לתיקונה, בהתאם להוראות סעיף 60 לחוק המקרקעין;

"שימוש בזכויות בניה" - לרבות הגשת תכניות ובקשות להיתרי בניה למוסדות תכנון, בהתאם להוראות חוק

התכנון והבניה, לשם יצירת זכויות בניה ולשם מימושן, ולרבות העברת הזכות לשימוש בזכויות הבניה לאחר.

(ב) על אף האמור בכל דין או הסכם, נמכרה דירה ציבורית בהתאם להוראות חוק זה, יחולו הוראות אלה לענין זכויות הבניה בבנין שבו נמצאת הדירה או במקרקעין שעליהם נמצאת הדירה:

(1) מי שהיה בעל זכויות הבעלות או החכירה לדורות בדירה ערב מכירתה, יהיה בעל הזכות לעשות שימוש

בזכויות הבניה אף לאחר מכירתה, ולא יהיה צורך בהסכמת בעל הזכויות בדירה;

(2) נעשתה בניה תוך שימוש בזכויות הבניה כאמור בפסקה (1), יהיה בעל הזכות לעשות שימוש בזכויות

הבניה כאמור, גם הבעלים של הזכויות בבנוי, ובעל הזכויות בדירה לא יהיה זכאי לפיצוי או לתשלומי איזון בשל

מימוש זכויות הבניה;

(3) על פי בקשה שיגיש בעל הזכות לעשות שימוש בזכויות הבניה, תירשם הערה על זכויותיו לפי סעיף קטן

זה, בכל רישום או ספר כאמור בסעיף 3(ו), ולא יהיה צורך בהסכמת בעל הזכויות בדירה;

(4) בעל הזכויות בדירה לא יהיה חייב בתשלום מסים, אגרות או תשלומי חובה אחרים בשל בניה או רישום

שנעשו לפי הוראות סעיף קטן זה.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב) ובכפוף להוראות כל דין, יהיה בעל הזכויות בדירה רשאי לעשות שימוש בזכויות בניה

לצורך הגדלת הדירה הציבורית שרכש, ובלבד שההגדלה תהיה בשיעור שלא יעלה על 30% משטח הדירה שרכש, ולא יותר

מ-40 מ"ר.

10. הקמת קרן לדיור ציבורי

(תיקון התשס"ח)

(א) מוקמת בזה קרן לדיור ציבורי שתנוהל במשרד הבינוי והשיכון (להלן - הקרן).

(ב) כספים שהתקבלו ממכירת דירות בהתאם לחוק זה יופקדו בקרן לאחר שנוכו הוצאות הכרוכות במכירת דירה ציבורית

לפי סעיף קטן (ב1).

(ב1) השר, בהסכמת שר האוצר, יקבע הוראות לעניין ההוצאות הכרוכות במכירת דירה ציבורית, ובכלל זה הוראות לעניין

הוצאות של חברה לדיור ציבורי והעמלות שישולמו לה עקב מכירת דירה לפי הוראות חוק זה והוצאות נוספות שהמדינה

נשאה בהן, לרבות דמי שמאות, ותשלום שהמדינה שילמה בהתאם לסעיף 5(ב).

(ג) כספי הקרן ישמשו להגדלת המלאי של דירות ציבוריות בלבד.

(ד) (בוטל).

(ה) הוראות סעיף זה לא יחולו לגבי כספים שהתקבלו ממכירת דירות ציבוריות שבבעלותן או בחכירתן של הסוכנות היהודית

לארץ ישראל או של המגבית המאוחדת לישראל או בניהולה של חברה בשליטת הסוכנות, הסוכנות היהודית לארץ ישראל או

בשליטת המגבית המאוחדת לישראל, ובלבד שחברה כאמור בסעיף קטן זה, תשקול ייעוד הכספים שהתקבלו אצלה

ממכירת דירות ציבוריות לפי חוק זה, למטרות האמורות בסעיף קטן (ג).

11. דיווח השר

(תיקון התשפ"ג)

השר ידווח לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת בכתב על מצב הדיור הציבורי ועל יישומו של חוק זה; דיווח ראשון יימסר

לוועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת בתום שנתיים ממועד תחילתו של חוק זה, ולאחר מכן מדי שנתיים.

(בוטל).

13. מימון

חוק זה ימומן מתקציב המדינה.

14. תקציב המדינה

הסכומים שייקבעו בתקציב המדינה בשנת כספים פלונית לשיכון ודיוור לא יפחתו מהסכומים שהוקצבו לענין זה בשנת התקציב 1998.

15. זכויות לפי החוק

הוראות החוק המקנות זכויות לזכאי או לדייר ממשיך, לא יחולו אם חוזה השכירות הופר הפרה יסודית, אלא אם כן תוקנה ההפרה בתוך זמן סביר לאחר שניתנה ארכה לכך.

16. התניה - לטובת הזכאי

אין להתנות על הוראות חוק זה, אלא לטובת הזכאי.

17. שמירת דינים

הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין.

18. ביצוע ותקנות

(תיקונים: התשס"ח, התשפ"ג)

(א) השר ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי, באישור ועדת הפנים והגנת הסביבה של הכנסת, להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו, ובין היתר בענינים אלה:

(1) קביעת חריגים לחובת הזכאי לשלם את חובותיו לפי חוזה השכירות, כתנאי למימוש זכותו לרכוש את הדירה הציבורית;

(2) קביעת מחיר מרבי לדירה ציבורית, לצורך רכישתה, שלא יעלה על המחיר שנקבע לרכישת הדירה בהתאם להוראות סעיף 3, ויכול שהמחיר ייקבע לפי אזורים או לפי אמות מידה אחרות או נוספות;

(3) הגדלת הסכומים והאחוזים הנקובים בסעיף 3(א) ו-3(ב) לגבי סוגי נכים שיקבע;

(4) קביעת דרכים להוכחת היות אדם "דייר ממשיך";

(5) הוראות בדבר הגשת בקשה לענין סעיפים 2 ו-4.

(ב) תקנות שיישומן כרוך במימון מתקציב המדינה או בהפחתה של הכנסותיה, ובין היתר, תקנות לפי פסקאות (1) עד (3) שבסעיף קטן (א), יותקנו גם בהסכמת שר האוצר.

19. עדכון סכומים

[[תיקון התשע"ו (מס' 2)]]

(א) הסכומים הנקובים בחוק זה ישתנו לפי שיעור עליית המדד מהמדד הידוע ביום תחילת החוק עד המדד הידוע במועד שבו הגיש הזכאי או הדייר הממשיך בקשה לרכוש את הדירה הציבורית, או במועד שבו חתם הזכאי, או הדייר הממשיך, לפי

הענין, על החוזה לרכישת הדירה.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), ב-1 בינואר בכל שנה, או בסמוך למועד האמור, תפורסם הודעה ברשומות ובאתר האינטרנט של משרד הבינוי והשיכון על הסכום המעודכן הנקוב בהגדרה "זכאי", כפי שהשתנה לפי שיעור עליית המדד כאמור באותו סעיף קטן, לעומת המדד שהיה ידוע ב-1 בינואר של השנה הקודמת.

20. הוראת שעה

(תיקון התשע"ח)

חוק זה יעמוד בתוקפו עשר שנים.

21. שיקום שכונות - חזקה לעניין דירה ציבורית שנרכשה

(תיקון התשע"ח)

לענין אמות מידה לשיקום שכונות שלפיהן תינתן עדיפות לתקצוב מבנים במתחמים שיש בהם רוב של דירות ציבוריות, ימשיכו לראות דירה שנרכשה לפי חוק זה כדירה ציבורית.

בנימין

נתניהו

בנימין

נתניהו

ראש

הממשלה

שר הבינוי

והשיכון

עזר ויצמן

דן תיכון

נשיא

המדינה

יושב ראש

הכנסת

[1]. ס"ח 1689, התשנ"ט (29.10.1998), עמ' 2.
תיקונים: ס"ח 1704, התשנ"ט (15.2.1999), עמ' 114;
ס"ח 1786, התשס"א (4.4.2001), עמ' 233;
ס"ח 1831, התשס"ב (17.2.2002), עמ' 167;
ס"ח 1919, התשס"ד (18.1.2004), עמ' 63;
ס"ח 1920, התשס"ד (18.1.2004), עמ' 141 [התשס"ד (מס' 2)];
ס"ח 2180, התשס"ח (7.8.2008), עמ' 851. הצ"ח - כנסת 135, התשס"ז, עמ' 82;
ס"ח 2209, התשס"ט (10.8.2009), עמ' 328. הצ"ח - ממשלה 436, התשס"ט, עמ' 348 ועמ' 514;
ס"ח 2271, התשע"א (6.1.2011), עמ' 192. הצ"ח - ממשלה 541, התשע"א, עמ' 6;
ס"ח 2519, התשע"ו (31.12.2015), עמ' 324. הצ"ח - כנסת 593, התשע"ה, עמ' 107;
ס"ח 2528, התשע"ו (10.2.2016), עמ' 538 [התשע"ו (מס' 2)]. הצ"ח - כנסת 613, התשע"ו, עמ' 34;
ס"ח 2581, התשע"ו (21.8.2016), עמ' 1249 [התשע"ו (מס' 3)]. הצ"ח - ממשלה 931, התשע"ה, עמ' 768
(ת"ט בס"ח 2595, התשע"ז, עמ' 328);
ס"ח 2698, התשע"ח (11.3.2018), עמ' 230. הצ"ח - ממשלה 1191, התשע"ח, עמ' 294;
ס"ח 2933, התשפ"ב (18.11.2021), עמ' 208. הצ"ח - ממשלה 1443, התשפ"א, עמ' 840;
ס"ח 3004, התשפ"ב (10.7.2022), עמ' 1080 [התשפ"ב (מס' 2)]. הצ"ח - ממשלה 1464, התשפ"ב, עמ'
158;
ס"ח 3016, התשפ"ג (9.2.2023), עמ' 21. הצ"ח - כנסת 945, התשפ"ג, עמ' 16.

//